

[Carlsen-Skiødt.]

nævner det, fordi det er anført i Dag. Det, at Grundejerne er fremkommet med denne Udtalelse, viser, at de ogsaa vil være med til at vaage over, at deres Henstilling bliver fulgt, og det forekommer mig, at Rigsdagen ingen Grund har til at mene, at Grundejerne ikke som Hælhed vil følge denne Henstilling; hvis man siger noget andet, er det kun en Paastand, og det vil igen sige, at der ikke vil komme særlig mange Opsigelser eller Lejeforhøjelser, fordi Boligloven ophæves. Det konservative Folkeparti har altsaa ikke ønsket at stille Ændringsforslag til Lovforslaget, og som det fremgaar af vor Betænkning, maa vi indstille Lovforslaget til Forkastelse ved tredje Behandling.

Derimod vil jeg gerne, inden jeg slutter, sige, at Det konservative Folkeparti har været og er ogsaa i dette Tilfælde villigt til og ønsker at opretholde de Værnebestemmelser, vi har i de saakaldte Aagerparagraffer. Som jeg udtalte ved første Behandling, er det meget nemt at paapege, at disse Aagerparagraffer, disse Værnebestemmelser, er ret stærke. Hvis en Grundejer op siger en Lejer uretfærdigt og Rettën skønner, at Opsigelsen ikke burde have fundet Sted, altsaa giver Lejeren Ret, saa vil Lejeren uhindret og uden at kunne opsiges kunne blive siddende i sin Lejlighed 8 Aar, for saa vidt angaar Forretningslokaler, og 4 Aar, for saa vidt angaar Beboelseslejligheder. Jeg vil gerne understrege, at disse Værnebestemmelser efter min Mening er en god Foranstaltning over for de mindre hensynsfulde Grundejere. Forholdet er jo ganske simpelt det, at der findes hensynsløse Mennesker alle Steder, de findes inden for Grundejerne og inden for Lejerne, i det hele taget alle Steder. Det er for den Slags Mennesker, man lovgiver, men man lovgiver ikke for Lejere og Ejere, der kan tale sig til Rette. Forholdet mellem Ejere og Lejere er og bør efter min Mening være et Kontraktforhold, som det altid har været, de to Parter bør tale sig til Rette, og de Bestemmelser, som Rigsdagen skal fastsætte, maa være Værnebestemmelser for de Tilfælde, hvor der kunde være en Lejlighed til at øve Uret mod en af Parterne. Saadanne Bestemmelser har vi i Aagerparagrafferne, og Det konservative Folkeparti kan ikke gaa med til at indføre yderligere Bestemmelser hverken for Storkøbenhavns eller for det øvrige Lands Vedkommende.

Rager: Man kan jo ikke beskyldte Oppositionspartierne, Venstre og de Konservative, for, at de ikke i denne Sag har ind-

taget et klart Standpunkt. De har indtaget det Standpunkt at indstille Lovforslaget til Forkastelse. De to ærede Ordførere, der vel ogsaa har Ansvaret for Affattelsen af Mindretalsudtalelserne i Betænkningen, nikker glade over Komplimenten, men vent nu lidt! Hvis vi gaar videre og ser paa de Herrens Motivering, ja, saa er den Stilling, de indtager, ikke fuldt saa klar og fuldt saa bestemt. Lad os saaledes se, hvad Venstrepartiet skriver. Venstre

„finder det upaakrævet at fortsætte med en Huslejelovgivning for Storkøbenhavn, hvorfra er undtaget Halvdelen af den eksisterende Boligmængde“.

Nu spørger jeg: Hvorledes kan det blive upaakrævet at fortsætte en Lovgivning, fordi den ikke kan føres til Bunds? Hvordan kan det blive upaakrævet af den Grund? Dette forstaar jeg overhovedet ikke. Det er formentlig ikke tænkt at skulle være Agitation; ved jeg ikke; jeg kender kun eet Ord for det, det er Vrøvl. Lovgivningen kan ikke blive upaakrævet, fordi den ikke kan gennemføres for mere end Halvdelen af Boligmængden. Man har maaske ment noget andet, det skal jeg ikke prøve paa at granske, jeg ønsker kun at slaa fast, at denne Maade at argumentere paa kan ikke falde ind under det normalt logiske.

Hvis vi saa vilde gaa videre og forsøge at trænge ind i, hvad det er, Mindretallet mener, saa viser det sig, at Mindretallet mener dette: Vi synes ikke, det er rigtigt at fortsætte med en Lovgivning, der kun beskytter Halvdelen — som det omtrent er. Men saa kunde man spørge: Hvem har bragt os i den Situation? Hvem er det, der er Skyld i, at det kun er Halvdelen, det her drejer sig om? Ja, jeg kan saamænd meget vel oplyse det. Det er de samme to Partier, hvoraf nu Venstre argumenterer paa denne Maade. Det er jo Venstres Lov, der gælder i Øjeblikket, det er Venstre, der har bragt os ind i dette Forhold, at hver Gang der skiftes Lejer i en Lejlighed, saa er den uden for Restriktionerne, saa er den fri. Altsaa, det er Venstre selv, der har bragt os ind i Situationen.

Men jeg kunde have Lyst til her et Øjeblik — det er jo ikke noget, vi i Almindelighed er slemme til herinde — at stille op over for hinanden By og Land paa et Omraade som dette i Sammenligning med andre politiske Omraader. Det forekommer mig i og for sig ganske mærkeligt at se Venstrepartiet, det Parti, der i hvert Fald — trængt fra flere Sider — prætenderer at være det, der varetager de større